

**Élménybeszámoló az erdélyi Határtalanul! kirándulásról
2016. május 3-6.**

Írták: Gyermán Zsolt 7.b, Kovács Gergő 7.b, Jagos Gergely 7.b osztályos tanulók

Már a tanév kezdetén értesültünk arról, hogy a "Határtalanul!" pályázat keretében lehetőségünk lesz elutazni Erdélybe. Ezután, egészen a második félévig nem igazán került szóba a kirándulás. Ekkor azonban elkezdődtek a színdarabunk próbái. Azé a színdarabé, amit a szászvárosi Szent Ferenc Alapítvány gyermek otthonában terveztünk előadni. Ezután egyre több információt kaptunk az utazásról (például útvonalterv) és elkezdtünk készülni: lejt váltani, úti okmányokat beszerezni. Ekkor már valamennyien nagyon izgatottak voltunk. A kirándulást megelőző napokban tudatosult bennünk igazán az utazás. Az előkészítő órákon sokat beszélünk Erdélyről, a történelmi háttéréről, az ott élő emberekről és a határon túli magyarságról.

Ezután eljött a várva várt május 3-a, az indulás napja. Elbúcsúztunk szüleinktől, bepakoltunk, majd felszálltunk a buszra és már indultunk is. Gyorsan átértünk a határon, s ezután Nagyszalonta felé vettük az irányt. Itt megnéztük az Arany Jánoshoz köthető helyeket, így a Csonkatornyot, illetve a leégett szülőháza helyén létesült tájházat. Az ezek közti rövid séta után elindultunk Dévára. Odaérve elfoglaltuk a helyünket szállásunkon, elhelyeztük holmijainkat, megismertük az idegen helyet. Ezt követően egy fagyizással egybekötött rövid sétára indultunk Déva belvárosába. Miután innen is hazaértünk, lefűrödtünk és elmentünk aludni.

Május 4-én először Déva várában, azután Vajdahunyad várában voltunk. Déva várára libegővel mentünk fel, ami nem tartott sok ideig (2-3 perc), leszálltunk és elindultunk körülnézni a várban a kilátás a várról nagyon szép volt. Igazából nem volt túl sok látnivaló, de miután visszaértünk a gyülekezőhelyre, megvártuk, aki még nem ért vissza és aki akart vett üdítőt és

elindultunk lefelé a várról. Mivel csak 10-11 ember fért be a libegőbe ezért megvártunk mindenkit mire leért, beszálltunk a buszba és elindultunk Vajdahunyad vára felé. Vajdahunyad váránál mikor leszálltunk a buszról, mindenféle kiárusítást lehetett látni. Elindultunk a vár felé felmentünk egy szép fahídon, de várnunk kellett, mert filmet forgattak. A film címe: *Sárkányszív 4*. Amikor éppen nem forgattak át tudtunk rohanni egyik helyről a másikra, de sok volt a látnivaló. Felmentünk egy kilátóra nagyon nagy volt a tér, amit át lehetett látni. Mikor megnéztünk mindent, lementünk és vártunk. Visszaindultunk a buszhoz, de kaptunk 20 perc vásárlási időt a 20 perc letelte után visszaszálltunk a buszra és elmentünk megnézni a Csolnakosi tavat. Igazából csak pár fotót lehetett csinálni, mert elkezdett szakadni az eső és menni kellett vissza a buszra.

Ezután Dévára mentünk adományozni, lehetett dolgokat vásárolni és kaptunk információt is a helyről. Az egyik kislány, aki a gyermekotthon lakója, mondta el, hogy hogyan jött létre ez az otthon és Bőjte Csabáról, az alapító szerzetes áldozatos munkájáról is sokat beszélt. Amikor a családjaikról mesélt és arról, hogyan kerültek ide, az nagyon szívszorító volt. Ezután visszaültünk a buszba és elindultunk haza, vacsora előtt próbáltunk aztán ettünk és felmentünk a szobánkba, aki akart lemehetett focizni, de aki fent maradt az addig elment fürdeni miután mindenki megfürdött lámpa oltás volt és mindenki elaludt még volt pár ember, aki beszélgetett, de halkán és miután kibeszélték magukat aludtak ők is. Ez volt szerda.

Május 5-én először a Piski arborétumot látogattuk meg. Sok érdekes növényfajt láttunk. A fák és bokrok neve románul és latinul is ki voltak írva. Rengeteg új fajjal ismerkedtünk meg, ami nagyon izgalmas volt. Sajnos egy vihar vissza kényszerített a buszba. Majd elindultunk Szászváros fele. Útközben kaptunk egy kis ismertetőt az árvaházról. Ahogy megérkeztünk, egy ember további információkat mondott az árvaházról. Például, hogy mennyi gyerek fér el

náluk. Miközben ment a műsor, a gyerekek nagyon figyeltek. Az előadás végén állva tapsoltak. Az ebédlőben gyűltünk össze és ott lehetett kérdezni. Ezek után kimentünk a gyerekekhez, ahol játszottunk velük. Bemehettünk a szobáikba is, megmutatták játékaikat, és boldogan játszottak a tőlünk kapott játékokkal is. Mások a focipályán fogócskát játszottak vagy fociztak az ottani gyerekekkel. Nagyon örültek a vendégeknek, ami nekünk is hatalmas élmény volt. Mindezek után vissza mentünk a szállásra, először megvacsoráztunk. Utána lehetett focizni vagy pihenni. Mindez csütörtökön volt. Aki előrelátó volt az elkezdett csomagolni, hogy másnap ne kelljen kapkodni.

Május 6-án korán keltünk, hogy legyen idő csomagolni. Lementünk reggelizni, aztán bepakoltunk a buszba és indultunk haza. A hazaúton azért még voltak programok. Első megállónk Solymosvár volt, ahová a feljutás nehézkes volt, de megérte. A hely a maga varázsával szép volt. A csoportkép és egy kis nézelődés után lementünk a buszhoz. Következett Máriaradna. A templom gyönyörű, a falakat szép festmények díszítették. Van ott egy Mária kép, ami egy régi tűzben nem égett el, azért csodatévő erejűnek tartják. Így mindenki megcsodálta, és a kép előtt kívánt valamit magában, hátha vele is csodát tesz. Egy picit leültünk elmélkedni és lehetett fényképezni is.

Mindezek után jött Arad. A tizenhárom aradi vértanú emlékművét koszorúztuk meg, és elénekeltük a Himnuszt. A vértanúkra úgy emlékeztünk, hogy a múltbeli eseményeket elsoroltuk, megbeszéltük, szóval egy kisebb történelem órát tartottunk a helyszínen. Itt is lehetett fotózni, majd egy kis séta után elindultunk haza. Több órás buszozás után sikeresen megérkeztünk az iskolához. Ezzel

zárult a kirándulás.

Hazatértünk után még volt újra öt értékelő óra, ahol az élményeinket és a tanultakat megbeszéltük és összegeztük. Egy kiállítást is készítettünk. Egy másik napon pedig tartottunk a hatodikosoknak egy bemutató előadást, ahol megmutattuk nekik a fotóinkat és elmeséltük élményeinket. Jövőre ők is mennek, így nagyon tetszett nekik az előadás.

Nagyon sok élménnyel lettünk gazdagabbak és élveztük ezt a négy szép napot. Sok újat tanultunk, ami a történelem, biológia és a földrajz tantárgyakhoz kapcsolódnak. A gyermekotthonban tett látogatás pedig megmelengette a szívünket. Nagyon köszönjük a lehetőséget a kirándulásra!

